

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

48. An Germanus iter faciens per Italiam possit in diebus Quadragesimæ
comedere ova, & lacticinia? Et ex doctrina huius quæstionis inter alia quæ
docentur, etiam infertur, an peregrini teneantur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

Ref. 39. per beatus animum manendi per maiorem anni partem : & tozā signanter s. i. ad mediū vers. A. 1 punct. 6. n. 49. & disp. vlt. q. 1. punct. 6. n. 6. ex doctrina, Ex supradicata quam docet Granado in p. D. Th. contr. 7. tr. 3. part. 1. etis, & 3. vlt. disp. 6. sect. 4. n. 25. & Sanchez de mar. tom. 1. l. 3. disp. 18. & inf. in Ref. num. 9. & in summ. tem. 1. l. 1. cap. 12. num. 38. & alij : & 48. & in t. 6. hanc opinionem probabilem vocat Lessius l. 4. cap. 2. §. Tertia dub. 7. n. 49. licet ipse contrariam doceat, quā nouis primo, & in simile tenet etiam Sancius in Selectis, disp. 44. num. 31. princ. Ref. Fillius tom. 2. tr. 27. c. 7. n. 1. 6. & alij: quod probant ex 47. & in alis vi confuetudinis, qua obligat peregrinos ad ieunia, & festa loci, ad quem diuerunt permanendo per aliquod breve tempus: unde omnes fideles ita obseruant ex apprehensione, quod ad id teneantur. Secundum, quia Episcopi puniunt eiusmodi peregrinos, ieunia, & dies festos, & alias confuetudines loci non obseruantes: ergo, &c.

4. Sed ad primum respondeo, negando, confuetudinem illam obligare sub mortali: & aliqui hoc facientes, faciunt ex consilio, & quia obligatos se esse existimant: vel id faciunt ex ignorantia, sicut ad audiendam Missam credunt se esse adstrictos ex solo transiitu, aut breui mora: vel, si sunt viri docti, id faciunt, quia tenent contrariam sententiam: & ideo nostram tenentes, neque Missam audient, neque ieunia obseruant, sine peccato.

5. Ad secundum respondeo, Episcopos punire dicos peregrinos in nostro casu, ratione scandali, quod praebeat, ieunia, & dies festos non obseruando: vel dicendum est, Episcopos hoc officere: quia amplectuntur contrariam lentitatem valde probabilem.

6. Restat modus respondere ad argumenta primae sententiae Suarez, & aliorum. Ad primum dico, quod Augustinus in illo canone loquitur de peregrinis habitantibus in aliquo loco pro maiori anni parte; vel loquitur de consilio, vel ratione scandali. Ita Villalobos in sum. tom. 1. tr. 2. diff. 23. n. 8.

7. Ad secundum respondendo eodem modo; nempe, quod consilium loquitur de his, qui causa habitandi in aliquo loco se transferunt; aut loquitur de vagabundis: de quibus est diuersa ratio. Ita Agundez vbi supra, num. 1. 3.

Sup. hoc in tom. 6. tr. 1. Ref. 46. & cursim in alio vers. suis annos. 8. Notandum verò est, quod Clavis regia l. 3. c. 4. num. 8. Sancius in Selectis, disp. 44. n. 34. & Lessius l. 4. c. 2. dub. 7. num. 49. admittunt nostram sententiam tamquam probabilem, non solum in ordine ad viatores, & aduenas, sed etiam quoad vagos. At hec opinio aliquibus non placet: nam, cum vagi nullibi habeant domicilium, sunt totius orbis accolæ; & ideo tenentur ad ieunia, & festa, aliasque leges, & confuetudines locorum, in quibus reperiuntur: aliquoquin immunes essent ab omnibus legibus, & statutis, quod dicere absurdum est: & ita docet Azorius p. 1. l. 5. cap. 11. q. 13. Suarez de relig. tom. 1. lib. 2. c. 14. cap. 20. Lorca in p. 2. tom. 2. tract. de leg. disp. 25. memb. 4. in fin. Sanchez de mar. tom. 1. l. 3. disp. 18. n. 15 fol. milius 4. disp. 15. q. 4. art. 2. & alij.

9. Notandum est etiam, quod, licet supra docuerimus aduenas accedentes ad aliquem locum absque intentione ibi commorandi maiori anni parte, non obligari legibus illius loci: tamen excipiuntur aliqui casus, in quibus aduenia tenetur seruare leges locorum: quos quidem casus, cum non pertineant ad nostram materiam, videbis apud citatos Doctores.

10. Et tandem nota, quod Sancius in Selectis, disp. 54. numero 15. aduersus Sanchez in summa tom. 1. lib. 1. cap. 1. numero 42. docet, quod accedens ad aliquod oppidum, animo ibi habitandi, si postea decernat se brevi discessurum, lege ieunii illius loci non tenetur.

Sup. hoc in § 1. mo huius Ref. De hoc casu h̄e Romæ interrogatus fui à nobili viro Germano testante de confuetudine sua prouincie; quam etiam extare in Belgio refatur Lessius & affirmatiue responder P. Fr. Amicus tom. 5. de Iust. disp. 5. sect. 16. numero 359. vbi sic ait. Inferno secundo posse Germanum iter facientem per Italiam, si abicit scandalum, tempore ieunij comedere ova & lacticinia: sicut & Mediolanensem transfeuerunt per loca, vbi 4. diebus ante Dominicam quadraginta ieunia, non ieuniorum: & Castellanum iter facientem per Hispaniam, animalium extremitates, atque intestina die Sabbathi comedere. Ratio est, quia non tenetur quis seruare leges, & confuerudines loci per quem transit, sed potest uti privilegio sue patriæ: ita comiuit muniter D. Nec refert, quod tale privilegium videatur in concessum loco: nam vt h̄e Sanchez loc. cit. num. 7. etiū concessum sit loco, adhuc eo uti possunt omnes qui moraliter censentur loco praesentes, & vt qui praesentes in ipso iure habentur, vt qui mox in patriam vbi videntur, proprium domicilium habent, sunt reverfuri. Contra vero posse & Italum per Germaniam incedente remaneat pot.

RESOL. XLVII.

An peregrinus possit uti Indulgentia sui territory, si in loco, vbi moratur, seruator ius commune? Et pro intelligentia huīus questionis aliqua adducuntur in exemplum huīus difficultatis. Ex p. 3. tr. 5. & Msc. 1. Ref. 121. alias 120.

§. 1.

Exempli gratia, Mediolani licet ex confuetudine velci carnis, quatuor primis diebus Quadrageſima: quod iure communī prohibitum est: tantum tamen ibi aliquis Mediolanensis hospes sit hic Panormi, vbi ius commune, viget, possit in illis diebus edere carnes: Negatiū responder Basilus Pontius de matr. l. 5. c. 8. num. 3. vbi citat Suarez afferentem oportant sententiam neque esse probabilem, neque fearam in praxi.

2.

Non reticeam tamen illam docere P. Thomam Sanchez de mar. tom. 1. lib. 3. disp. 18. num. 7. qui licet hoc privilegium videatur locale, solum coharent, est utique tale in hoc sensu, vt eo gaudent, non tantum ibi quoquo modo existentes, sed etiam qui in ure habentur pro praesentibus, ibique existentes, quales sunt, qui breui tempore absunt, citò reverfuri, eo quod illi domicilium ibi habeant. Et ita Paladius disp. 15. disp. 8. post 5. conclus. vers. at vero, dixit Castellanus per Lusitaniam transeuntem, posse more suo patris intestini vesici di Sabbathi, quae in Lusitania non permituntur. Ita Sanchez qui etiam citat Ledefinam de mar. q. 4. art. 5. punct. 3. dub. vlt. §. 2. arguit, & §. 1. quibus positis.

RESOL. XLVIII.

An Germanus iter faciens per Italianam possit in diebus Quadrageſima comedere ova, & lacticinia? Et ex doctrina huīus questionis inter alia, que docentur, etiam infertur, an peregrini teneantur obseruare leges locorum, per qua transeunt?

Et an Castellanus peccaret, si transiens per Galliam, & Lusitaniam animalium intestina in die Sabbathi comedet?

Et quid ē contra?

Et quid de ciuibus Mediolanensis, qui Romæ quatuor primis diebus Quadrageſima carnes comedent?

Et quid ē contra? Ex part. 7. tract. 10. & Msc. 1. Ref. 32.

§. 1. De hoc casu h̄e Romæ interrogatus fui à nobili viro Germano testante de confuetudine sua prouincie; quam etiam extare in Belgio refatur Lessius & affirmatiue responder P. Fr. Amicus tom. 5. de Iust. disp. 5. sect. 16. numero 359. vbi sic ait. Inferno

secundo posse Germanum iter facientem per Italiam, si abicit scandalum, tempore ieunij comedere ova & lacticinia: sicut & Mediolanensem transfeuerunt per

loca, vbi 4. diebus ante Dominicam quadraginta ieunia, non ieuniorum: & Castellanum iter facientem per Hispaniam, animalium extremitates, atque intestina

die Sabbathi comedere. Ratio est, quia non tenetur quis seruare leges, & confuerudines loci per quem

transit, sed potest uti privilegium sue patriæ: ita comiuit muniter D. Nec refert, quod tale privilegium videatur in concessum loco: nam vt h̄e Sanchez loc. cit. num. 7.

etiū concessum sit loco, adhuc eo uti possunt omnes qui moraliter censentur loco praesentes, & vt qui praesentes in ipso iure habentur, vt qui mox in patriam vbi videntur, proprium domicilium habent, sunt reverfuri. Contra

vero posse & Italum per Germaniam incedente remaneat pot.

pore Ieiuniū comedere ova, & lacticinia; & Romanum Mediolano transeuntem non ieiunare: illis diebus ante Dominicę quadragesimam, & Lusitanum per regnum Castille iter facientem animalia extremitatibus, & in cunctis die Sab. vesci. Ratio, quia licet qui iter faciat, non tenetur ad leges & confuetudines loef per quem transit, potest tamen maxime cum fauorabiles sint, eas acceptare. Ita Amicus, cuius doctrinam ad docere volui, quia satis confirmat ea, quia dixi circa prilegium Bullæ Cruciate comedendi ova, & lacticinia, ne posse verbi gratia Siculum iter facientem per Regnum Neapolitanum comedere lacticinia tempore quadragesif. si Siciliae reuerurus esset.

2. Aducere tamen lector omnia supradicta probabilitate non admittere plures DD. & idē P. à S. Iohannī in Iden Theol. moral. lib. 1. c. 8. ref. 4. sic ait: Peccatum transentes per aliquem locum, tenentur seruare leges illius loci, si quandiu ibi sicutum obligatio cum vigeat. Ratio est, quia non satis prouisum videtur recte gubernatione Reip. Si peregrini non tenentur seruare leges locorum per quae transeunt: sic enim nolca facile turbarentur, & spenendi leges occisionem sumerent. Quare cum hoc graue sit incommodum, ipsarumque legum fini repugnans, dicendum est, peregrinos debere se conformare statutis locorum per quae transeunt.

3. Confirmatur, nam in communī sententia peregrinus tenetur seruare leges loci per quem transit, quando illa definatur ad communum aliquod temporale illius loci, vt si v. gr. prohibitum sit, ne tritum inde extrahatur. At hæc ratio aut nullius est momenti, aut de omnibus legibus concludit: cum lex non sit, quæ in bonum subditorum non tendit: & præterea negari non possit; quin ad bonum Reip. spectante subditū malo aliorum exemplo, ad contemptum legum inducentur.

4. Nota tamen prædicta intelligi de legib. quæ sunt speciales illius loci, per quæm peregrinus transire: nam si agatur de legibus communib. dubium non est quin teneatur eas obseruare, et si in illius partia non vigeant. Vnde peccaret Castellanus, qui transiens per Galliam, animalium intestinis die Sabbathi veliceretur, & Ciuis Mediolanensis die ROME, primis dieb. Quadragesif. carnes comedet: haile, cui adde Mazud. tract. de cas. ref. disp. 2. c. 14. dif. 4. dub. 2. num. 61. & alios penes eum, & Sanch. quidam in sum. tom. 1. l. 1. c. 12. num. 39. se retractavit. Sed licet hec omnia magis probabiliter dicta sint, notata tamen, & P. A. tici sententia sua non earet probabilitate.

RESOL. XLIX.

An in Quadragesima licitum sit sine Bulla Cruciate edere, quod vulgo dicitur vn bischofo? Ex part. 1. tr. 9.

§. 1. Nonegantem sententiam amplexus est Vir dominus Iohannes de la Cruz, in direct. conf. part. præcep. 1. art. 4. dub. 8. concl. 4. in fin. vbi sic assert. [Nota, esse peccatum mortale, comedere in Quadragesima bischochos sine priuilegio. Nec valeret, quod substantia ovi est versa in aliam substantiam, alias licet comedere cibum album ex carne confundens, cum ibi substantia carnis versa sit in aliam substantiam.] Idem docet Vegha in sum. tom. 1. cap. 14. ref. 3.

2. At, his non obstantibus, affirmatiuam sententiam tenet Pater Villalobos in sum. tom. 1. tract. 23. dub. 7. num. 1. ita assertor: [Es materia de colacion vn bischocho: no obstante, que lleuan huecos, que mo-

ralmente se juzga aquello por colacion, y ansi me parece, que está en vñ. Suele lleuar vn bischocho la quarta parte de vn hueco.] Et licet dubius circa presentem questionem maneat Rodriq. in sum. tom. 1. c. 23. ante 1. concil. tamen in fine sic assert: [Atento, que la substance del hueco es poca, no es materia de peccado mortal, porque los que hazen los bischochos, affirman, que cada uno de ellos lleua muy poco de vn hueco, y assí me lo han certificado.]

3. Igitur, & propter consuetudinem; & propter paruitatem materiae, hoc edulium comedentes excusantur a peccato. Vnde, si magnam quantitatem ex ipsis comedenter, peccarent etiam secundum hos DD.

4. Sed post hæc scripta inueni, Ledefnam docere etiam, hanc sententiam in sum. tom. 2. tract. 27. cap. 1. diffic. 5. fol. mibi 690. vbi ita assert: [No tengo por pecado mortal en la colacion comer vn bischocho dos. La razon es, porque aunque no sea licito, comer huecos en su propria forma, ni convirtidos en otra substancia, però la cantidad de huecos que se halla en dos, ó tres bischochos, es muy perquieza, como es cosa notoria y lo digen los que hazen bischochos, y ansi está engañado Rodriq. en decir, que cada bischocho lleua vn hueco. Lo que digo en la colacion, digo el comer por la misma razon.] Ita ille. Qui tamen immixtò capit Rodriq. nam ipse nunquam dixit, quod tale edulium continet unum integrum ouum, vt ex ipsis verbis sup. apparat: & in hoc etiam fallitur Vegha, vbi sup. tom. 1. c. 14. cas. 9. qui etiam citat Rodriq. ita assertem.

RESOL. L.

An ieiunium indicium à Confessario, vel ab aliquo Iubilo frangatur cum esu ororum, & lacticiniorum? Ex p. 1. tr. 9. Ref. 6.

§. 1. Quodoad primum de ieiunio per pénitentiam Sup. hoc sup. in tr. 3. Ref. 9. ieiunio negatice respondet Palud. in 4. dif. 16. 5. §. viii. & 9. 4. art. 4. concil. 2. Sylvestr. verb. ieiunium, q. 5. & Fagand. in Ref. 167. Prac. 4. l. 1. c. 2. n. 10. qui etiam citat D. Antoniū: & 168. &c; Sanch. in sum. tom. 1. l. 4. c. 11. n. 50. citat pro hac sententia Ouandū in 4. dif. 16. post propositionem 5. & concl. 1.

2. Sed quoad ieiunia Iubilei, posse illa seruati cum Sup. hoc sup. in tr. 4. Ref. 27. & in vbi sic assert: [Puede se ganar el Iubileo aymando con pater, in huecos, y lacticinios, (fuera del ayuno de Quaresma.)] La razon es, porque en defecho no se prohiben los huecos entre año, y comiendo lacticinios, se guarda la sustancia del ayuno, y lo declararon Pio V. Greg. XIII. per totam. Greg. XIV. y Sisto V. en los Iubileos, que en su tiempo dieron, como refiere Henriquez, y el que tuviere, Bulla tambien en Quaresma, puede ganar el Iubileo comiendo lacticinios, porque con esto ayuna.]

3. Dices, hoc verum esse, conclusa consuetudine, vt Sup. hoc sup. in tr. 3. Ref. 165. §. vii. & 9. 4. art. 4. dub. 2. num. 42. Respondent aliqui, taleni consuetudinem non extare, idē ad alia transeamus:

RESOL. LI.

In quibus ieiuniis prohibeantur lacticinia?
Sed difficultas est, an in diebus ieiuniorum extra Quadragesimam prohibeantur sicutem ex consuetudine?
Et an si sit dubium, an talis consuetudo obliget ad mortale, necne, divenditum sit non obligare? Ex p. 1. tr. 9.
Ref. 41.

§. 1. R. 6